

„Овимъ начиномъ заузима Бугарска областъ найвечи део старе Мизиѣ, Трациѣ и Македоніѣ или провинцију Урумелију. На целомъ овомъ простору главно е становништво Бугари“. За делидбена линија между сѣрби и бѣлгари Хадѣичѣ поставя: *Бѣларска Морава, Шарѣ-планина, Призренъ*¹⁾.

1860.

„Изъ Бугарске 7. юниѣ“. Като говори за отиването на великиѣ везирѣ въ Шуменѣ, за протеста на Шуменци срѣщу владиката Венеамина, както и за издѣйствиуването имѣ да има въ полициѣта бѣлгарски чиновници и пр. . . . статията завѣршава:

„У Хаѣару су Бугари такоѣерѣ прославили св. Кирила и Методия. У Пироту пакѣ избацили су 29 мая у неделю име фанариотскогѣ владике и на место нѣга узели су име султаново и епископа Илариона. Чудно е свима Бугарима, да одѣ Скопља, Вране, Видина и јошѣ некоиѣхъ веѣихъ бугарскиѣхъ места за тако што неѣвляю“.

Србски дневник, г. IX, бр. 50, стр. 2—3 отъ 26 юни 1860.

1860.

„Изъ Бугарске 10. юниѣ. Довнаѣмѣ изъ Пирота, да су тамошњи Бугари начинили тужбу на свога фанариотскогѣ владуку и да су у нѣой изложили грдна безаконя, коѣ тай човекъ чини. Жалостѣ, стидѣ и срамѣ недопуштаю ми наводити овде поедина зла дела, коѣ су у реченой тужби споменута, али ѣе вамѣ доста бити, ако речемѣ, да е творио блудѣ на найгадниѣ начинѣ, пакѣ и самѣ содомски грехѣ учинио! Та зар фанариоти и нѣиова патриаршиѣ дрѣжи, да е Богѣ у своме гнѣву само Бугаре на земљу бацио, да буду средство за нѣиове мрске желѣ и похоте? — Имао би вамѣ јошѣ доста одѣ фанариота причати, али неѣу; знаѣете и безѣ тога доста. Само ѣу да вамѣ кажемѣ, како е

¹⁾ Вж. „Србскиѣ учени за Македония“, в. България, г. XV, бр. 195, стр. 1 отъ 24 май 1913 г. Сѣщо — Дримѣковѣ, „Србскиѣ претенциѣ въ Западна България“, забѣлѣжка 4. Бѣлг. прѣгледѣ, г. I, кн. 5, стр. 100. Цитатѣтѣ е направенѣ по статията на Дримѣкова.